

De Transformerende Kracht van Gods Geest

De Transformerende Kracht van Gods Geest

“En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.”

—de apostel Paulus (Romeinen 12:2)

Slechts enkele schepselen kunnen met de schoonheid van de monarchvlinder wedijveren. Het overweldigende oranje en zwart zijn een indrukwekkend gezicht, een schoonheid voor het oog.

Maar de monarch begint niet op deze manier. Alvorens de vlinder het stadium van volwassenheid bereikt moet hij een reeks opmerkelijke transformaties ondergaan. Beginnend als een ei van een halve millimeter groeit de toekomstige vlinder enkele dagen in het ei alvorens het larvestadium te bereiken, waarna hij een leven als helder geel-groen gestreepte rups begint. In dit stadium ruit hij herhaaldelijk, er groeit een nieuwe huid en hij werpt het oude af zodat het kan blijven groeien. Dan is hij klaar voor het volgende stadium van zijn leven als pop.

In dit stadium hangt de rups ondersteboven, gewoonlijk aan een twijg of een tak, en omhult zichzelf in een beschermende cocon. Gedurende ongeveer 10 tot 14 dagen, ondergaat hij nog een andere verbazingwekkende transformatie. Aan het einde van dit stadium namelijk wordt het beschermende omhulsel doorzichtig en een majestueuze volwassen monarchvlinder komt te voorschijn.

Nu de metamorfose compleet is begint de vlinder een heel nieuw leven. Het nieuwe schepsel is volkomen anders dan wat wij voorheen zagen. Terwijl hij groeide veranderde hij in menig opzicht. Hij transformeerde zich in iets compleet anders. Het eindresultaat is totaal verschillend van het begin.

De Bijbel vertelt ons dat wij ook een *transformatie*—een verandering, moeten ondergaan, met de hulp van God, van “de oude mens” naar “de nieuwe mens,” een mens die “in kennis wordt vernieuwd” en “die naar God geschapen is in ware rechtvaardigheid en heiligheid” (Kolossenzen 3:9-10; Efeziërs 4:22-24).

In deze les bespreken wij de opmerkelijke verandering van de mens, die mogelijk is door de vernieuwende kracht van Gods Geest.

WAT IS DE HEILIGE GEEST?

Het Bijbelse verslag van oud Israël beschrijft mensen die zeer vertrouwd waren met Gods Woord—meer dan andere mensen in de geschiedenis. Maar toch, enkele uitzonderingen daargelaten, slaagden de Israëlieten er niet in om naar de instructies van hun Schepper te leven. Hoewel God hun kennis van Zijn weg gaf, gaf hij hun niet de *innerlijke kracht* die zij nodig hadden om hun menselijke aard constant onder controle te houden. Toch beloofde Hij dat de tijd zou komen dat de kracht van zijn Geest niet alleen aan hen, maar aan alle mensen ter beschikking zou worden gesteld.

De mens is zonder Gods Geest *onvolledig*. Zoals de apostel Paulus uitlegt: “. . . *Alzo* weet ook niemand, hetgeen van God

is, *dan* de Geest Gods” (1 Korintiërs 2:11). Hieraan voegt hij toe, “. . . de *natuurlijke mens* begrijpt niet de dingen die uit God zijn; want zij zijn hem dwaasheid, en hij kan ze niet verstaan, omdat zij *geestelijk onderscheiden* worden” (vers 14).

Dit *geestelijke onderscheidingsvermogen* kan men slechts als een gift van God krijgen door Zijn Geest. God stelt Zijn Geest ter beschikking aan hen die zich oprecht bekeren en de oude mens symbolisch met Christus in het watergraf begraven door de doop. Jezus heeft de gelovigen die zich op deze wijze hebben bekeerd een belofte gegeven, namelijk dat de Heilige Geest “u in alle waarheid zal leiden” (Johannes 16:13).

Om te begrijpen hoe Gods Geest ons kan *veranderen* moeten wij begrijpen wat die Geest precies is. Wij beginnen door te overwegen wat God is. Zoals Jezus verklaarde “*God is Geest*, en die Hem aanbidden, moeten Hem aanbidden in geest en waarheid” (Johannes 4:24). *Geest* beschrijft passend de essentie van God, net zoals *liefde* de essentie van Zijn karakter beschrijft (1 Johannes 4:8, 16).

Een engel, die aan Maria meedeelt dat zij aan Jezus als Messias geboorte zou geven, beschrijft de Heilige Geest als “*kracht des Allerhoogsten*” (Lucas 1:35). Jezus vertelde Zijn apostelen, “. . . gij zult ontvangen de *kracht* des Heiligen Geestes, Die over u komen . . .” (Handelingen 1:8). Paulus verklaart, “. . . Want God heeft ons niet gegeven een geest der vreesachtigheid, maar der *kracht*, en der *liefde*, en der *gematigdheid*” (2 Timoteüs 1:7). Paulus en anderen handelden “*door kracht* van tekenen en wonderen, en door de kracht van den Geest Gods” (Romeinen 15:19).

De Bijbel beeldt Gods Geest uit als *manifestatie van Zijn goddelijke macht* binnen Zijn schepping, vooral in Zijn geroepen en bekeerde mensen. Door de “*kracht des Allerhoogsten*” (Lucas 1:35) kan Hij kenmerken van Zijn goddelijk aard en karakter in ons verwezenlijken. Deze goddelijke, geestelijke eigenschappen *helpen* onze zwakke menselijke aard “opdat gij daardoor aan de goddelijke natuur deelachtig zoudt worden” (2 Petrus 1:4). Door goede keuzes te maken, moeten wij dan bereid zijn om gehoorzaam in nieuwheid van het leven te lopen—door Gods Geest *te gebruiken* om onze eigen zwakke, menselijke aard te overwinnen.

De woorden die zijn vertaald met “Heilige Geest” omvatten het begrip kracht. In het originele Grieks is de uitdrukking voor “Heilige Geest” is *hagios pneuma*, wat letterlijk betekent “*heilige wind*.” *Pneuma* kan ook *adem* betekenen, zoals in “levensgeest [*pneuma*]” (Openbaringen 11:11; vergelijk Genesis 7:15). Aangezien de adem voor het fysieke leven essentieel is, zo is ook Gods Geest essentieel voor het eeuwige leven. En net zoals de wind een onzichtbare maar indrukwekkende kracht in ons fysieke leven is, zo is ook de Heilige Geest een onzichtbare,

indrukwekkende kracht in onze geestelijke ontwikkeling.

Het *Holman Bijbel Woordenboek* vat de vergelijking van Gods Geest met wind en adem in het Oude Testament samen: "In één betekenis wordt Gods Geest afgeschilderd als machtige wind, het Hebreeuws gebruikt hetzelfde woord *ruach* voor wind, adem, en geest. Gedurende de tijd van de Uittocht gebruikte God deze wind om de zee te scheiden, waardoor het voor de Israëlieten mogelijk werd om veilig door te gaan en Farao en zijn leger te ontwijken (Exodus 14:21) . . . Van de 87 keer dat de Geest beschreven wordt als wind wordt de wind 37 keer beschreven als de meestal verderfelijke en altijd sterke en intense macht van God. Dit element van de Geest wijst duidelijk op de macht van God" (Multimedia Version software,

Een nieuwe vlinder is compleet anders dan voorheen. Deze is transformeert tot iets heel anders. De Bijbel verteld ons dat wij ook een transformatie moeten ondergaan.

vergelijking van "de werking van de sterkte zijner macht" met een krachtige wind, toen hij de Heilige Geest aan de discipelen van Christus gaf. Zoals Lukas schreef: "En toen de Pinksterdag aanbrak, waren allen tezamen bijeen. En eensklaps kwam er uit de hemel een geluid als van een geweldige windvlaag en vulde het gehele huis, waar zij gezeten waren; en er vertoonden zich aan hen tongen als van vuur, die zich verdeelden, en het zette zich op ieder van hen; en zij werden allen vervuld met de heilige Geest en begonnen met andere tongen te spreken, zoals de Geest het hun gaf uit te spreken" (Handelingen 2:1-4).

Nadat Petrus een krachtige preek gaf waarin hij verklaarde waarom Jezus ter dood was gebracht en wat het wonder van de komst van de Heilige Geest voor Zijn discipelen betekende, werden velen in Petrus' publiek "diep in hun hart getroffen, en zij zeiden tot Petrus en de andere apostelen: Wat moeten wij doen, mannen broeders? En Petrus antwoordde hun: Bekeert u en een ieder van u late zich dopen op de naam van Jezus Christus, tot vergeving van uw zonden, en gij zult de gave des Heiligen Geestes ontvangen" (verzen 37-39).

Voor het eerst in de geschiedenis stelde God Zijn Geest ter beschikking aan iedereen die bereid was om zich te bekeren van zijn zonden door Hem te gehoorzamen (Handelingen

5:32). "Zij dan, die zijn woord aanvaardden, lieten zich dopen en op die dag werden ongeveer drieduizend zielen toegevoegd. En zij bleven volharden bij het onderwijs der apostelen en de gemeenschap, het breken van het brood en de gebeden . . ." (Handelingen 2:41-42). Zoiets was nog nooit gebeurd! De vernieuwende kracht van God werkte sterk in het leven van de apostelen en anderen die Hij riep.

Bij een eerdere gelegenheid zei Jezus "Indien iemand dorst heeft, hij kome tot Mij en drinke! Wie in Mij gelooft, gelijk de Schrift zegt, stromen van levend water zullen uit zijn binnenste vloeien. Dit zeide Hij van de Geest, welke zij, die tot geloof in Hem kwamen, ontvangen zouden . . ." (Johannes 7:37-39). Hier verwijst Jezus niet alleen naar het ontvangen van de Heilige Geest maar naar het uitgaan van de Geest uit ons—om "de vrucht des Geestes . . . in alle goedheid, en rechtvaardigheid, en waarheid" te produceren (Efeziërs 5:9).

Op een bepaalde manier kan de Heilige Geest, als manifestatie van de kracht van God, met het stromen van elektriciteit worden vergeleken. De elektriciteit stroomt door geleidende draden van zijn bron naar de apparaten die de stroom gebruiken. Zolang de elektrische stroom vanaf de bron ononderbroken is gebruiken de apparaten zijn energie. Maar elke onderbreking van de elektrische stroom gaat samen met een verlies van energie naar de apparaten die de stroom gebruiken. Een constant contact met de bron van de elektriciteit is dus essentieel.

Zo is het ook met de Geest van God. Wij hebben niet de mogelijkheid om de kracht van de Heilige Geest permanent voor gebruik op te slaan wanneer wij God niet willen dienen. Als wij onze relatie met God beëindigen snijden wij ons af van Zijn kracht welke in ons werkt. Daarom moet "de inwendige mens" worden needs to be "vernieuwd van dag tot dag" (2 Korinthiers 4:16; vergelijk Titus 3:5).

Men zou zich kunnen afvragen: Hoe kan de Heilige Geest een gift zijn als zijn effect op ons afhangt van het handhaven van een constante relatie met God?

Ook hier is een vergelijking nuttig. Veronderstel dat een groot elektriciteitsbedrijf gratis stroom aan alle klanten binnen een straal van 15 kilometer van het centrale zou aanbieden. De stroom naar deze huizen zou een gift van het elektriciteitsbedrijf zijn.

Maar veronderstel dat verscheidene van deze klanten verhuizen en gaan wonen buiten de grens die door het elektriciteitsbedrijf bepaald is. Komen zij dan nog voor de gratis elektriciteit in aanmerking?

Nee. De gratis stroom als gift is slechts voor hen die binnen de grenzen leven welke door het elektriciteitsbedrijf zijn bepaald.

Op dezelfde wijze is het handhaven van een hechte verhouding met God de sleutel tot het ontvangen van Gods geestelijke kracht. God is de Oorsprong van die kracht.

David, één van de weinige mensen die in het Oude Testament worden vermeld als personen die de Heilige Geest hebben ontvangen, beschreef een leven voor Gods "aangezicht" (Psalmen 51:11; 139:7). Paulus drukte dezelfde gedachte uit toen hij schreef: "want God is het, die om zijn welbehagen zowel het willen als het werken in u werkt" (Filippenzen 2:13). De Heilige Geest is de kracht van God die actief binnen Zijn geroepen en gekozen heiligen werkt, die hen vernieuwen tot Zijn zonen en dochters, opdat zij "alleszins zouden opwassen in Hem, die het Hoofd is—namelijk Christus" (Efeziërs 4:15).

Jezus beschrijft Gods Geest als “Geest der waarheid” en “de *Trooster*” die van de Vader uitgaat” (Johannes 15:26). Met andere woorden, wij krijgen rechtstreeks kracht van God door Zijn Geest. Het is Zijn grote kracht die in ons werkt, die ons helpt om rechtvaardig te leven.

Het Griekse woord voor “Trooster” is *parakletos*. Wanneer het is vertaald als “Trooster,” verwijst het naar de Heilige Geest. Alhoewel, in de passage waar het is vertaald als “*voorspraak*,” verwijst het naar Jezus Christus als onze voorspraak bij de Vader. De werkwoordvorm van dit woord is *para-kaleo*, welk in de Statenvertaling op verschillende manieren wordt vertaald met “vertroosten,” “bidden” en “vermanen.” Een derde vorm van het woord, *paraklesisis*, is het zelfstandige naamwoord vertaald met “vermaning” en “vertrouwing.”

Parakletos betekent letterlijk “iemand geroepen aan zijn zijde” of “tot zijn hulp” (*Vine’s Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words*, 1985, “Comfort, Comforter, Comfortless”). In het Grieks van die tijd werd het vaak gebruikt om naar een wettelijk adviseur te verwijzen die zijn zaak voor een gerechtshof bepleitte. Al deze Griekse woorden worden afgeleid van Griekse grondvormen die “aan zijn zijde roepen” betekenen—oftewel een verzoek om hulp.

Met de betekenissen van het woord *parakletos*, zien wij dat wanneer het gebruikt is om Gods Geest als onze Helper te beschrijven, het *een bron van hulp* is die voor ons beschikbaar is in tijd van nood of problemen—waardoor wij Gods hulp en bijstand kunnen verkrijgen net zoals een advocaat ons zou bijstaan in de rechtszaal.

Paulus illustreerde dit in 2 Korintiërs 1. Maar het volledige effect van Paulus’ beschrijving van de Heilige Geest als onze Helper gaat verloren in de meeste vertalingen omdat het moeilijk is om de Griekse woorden *parakletos*, *paraklesisis* en *parakaleo* in de juiste vormen van één enkel Nederlands woord te vertalen. Het Nederlandse woord dat het meest wordt gebruikt door vertalers, namelijk—*vertroosten* en *vertrouwing*—geven niet goed de betekenis van de originele Griekse woorden weer.

Om dit vertaalprobleem in het volgende citaat te verhelpen, hebben wij de woorden *vertroosten* en *vertrouwing* vervangen door een vorm van het woord *hulp* en deze woorden tussen haakjes gezet. Dit laat beter zien wat Paulus precies bedoelde.

Paulus schreef: “Geloofd zij de God en Vader van onze Here Jezus Christus, de Vader der barmhartigheden en de God aller [*geestelijke hulp*], die ons [*helpt*] in al onze druk, zodat wij hen, die in allerlei druk zijn, [*helpen*] kunnen met de [*geestelijke hulp*] waarmede wijzelf door God [*geholpen*] worden. Want gelijk het lijden van Christus overvloedig over ons komt, zo valt ons door Christus ook overvloedig [*geestelijke hulp*] ten deel. Worden wij verdrukt, het is u tot [*geestelijke hulp*] and salvation, which is effective for enduring the same sufferings which we also suffer. Or if we are [*spiritually helped*], en heil; worden wij [*geholpen*], het is u tot een [*geestelijke hulp*], die zijn kracht toont in het doorstaan van hetzelfde lijden, dat ook wij ondergaan. En onze hoop voor u is wel gegrond, want wij weten, dat gij evenzeer aan [Gods geestelijke hulp] deel hebt als aan het lijden” (2 Korintiërs 1:3-7).

Paulus wilde dat de Korintiërs nooit zouden vergeten dat zij toegang hadden tot, en konden vertrouwen op de geestelijke hulp van de Schepper van het heelal. “Want Hij heeft gezegd: Ik zal u geenszins begeven, Ik zal u geenszins verlaten. Daarom

kunnen wij met vertrouwen zeggen: De Here is mij een helper, ik zal niet vrezem; wat zou een mens mij doen?” (Hebreeën 13:5-6).

God doet veel meer dan alleen de mensen *bijstaan* die Hem dienen. Hij *inspireert* en *leidt* hen door Zijn Geest. Paulus schreef, “Want zovelen als er door de Geest Gods geleid worden, die zijn kinderen Gods” (Romeinen 8:14). En Petrus verklaarde “door de Heilige Geest *gedreven*, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:21).

Laten we eens zien hoe God Zijn dienaren heeft geleid en geïnspireerd in Bijbelse tijden.

GODS GEEST IN HET OUDE TESTAMENT

Wanneer wordt Gods Geest voor het eerst vermeld in de Bijbel?

“In den beginne schiep God de hemel en de aarde. De aarde nu was woest en ledig, en duisternis lag op de vloed, en de Geest Gods zweefde over de wateren” (Genesis 1:1-2).

In het eerste hoofdstuk van Genesis laat de Bijbel ons de machtige invloed van Gods Geest zien. De volgende verzen beschrijven God die, met de kracht van Zijn Geest, de hemel en de aarde vormde en alles wat daarin is. “Door Zijn Geest heeft Hij de hemelen gemaakt . . .” (Job 26:13).

God maakte toen de mens “naar Zijn beeld” (Genesis 1:26-28). Hij plaatste de eerste mens in de Hof van Eden, waar zij van de boom des levens hadden kunnen eten (Genesis 2:9).

Christus onderwees dat “leven”—het eeuwige leven—slechts door Gods Geest beschikbaar is (Johannes 6:63). Paulus verklaarde dat, “indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont” (Romeinen 8:11). Daarom vertegenwoordigt de boom des levens de *Leven gevende macht* van Gods Geest.

Adam en Eva hadden natuurlijk de kans om een andere keuze te maken. Maar zij kozen, in hun nadeel, de andere boom. Als resultaat van Satans overtuigingskracht kozen zij de vrucht van de boom die slechts *kennis* van wat juist en verkeerd is vertegenwoordigde—de “boom der *kennis* van goed en kwaad”—in plaats van zich te onderwerpen aan de macht om de menselijke aard te controleren, zoals die door de vrucht van de boom des levens wordt vertegenwoordigd (Genesis 2:16-17; 3:6). Het is jammer dat zij niet begrepen dat kennis alleen—met name kennis die hoofdzakelijk door menselijke ervaring wordt verworven, niet genoeg is.

Zo begon de geschiedenis van de mensheid met Adam en Eva *zonder de actieve aanwezigheid van God* in hun leven; zij hadden de kracht en de hulp van Zijn Geest niet.

Wat was de invloed van de keus van Adam en Eva in Noachs tijd?

“De aarde nu was verdorven voor Gods aangezicht, en de aarde was vol geweldenaar. En God zag de aarde aan, en zie, zij was verdorven, want al wat leeft had zijn weg op de aarde verdorven” (Genesis 6:11-12).

De mensen kunnen zonder Gods Geest hun eigen menselijke

aard niet controleren. Dergelijke controle vereist meer dan alleen kennis. Het vereist hulp van God door Zijn Geest. Maar God kon niet eerder dan dat Jezus voor de zonden van de mensheid gestorven was opnieuw beginnen Zijn Geest aan te bieden aan iedereen die tot Hem zou komen in een geest van bekering.

Hoe communiceerde God met de mens nadat Satan Adam en Eva had misleid?

“... maar, door de Heilige Geest gedreven, hebben mensen van Godswege gesproken” (2 Petrus 1:20-21).

Hoewel de mensheid als geheel geen toegang tot de Heilige Geest had gaf God Zijn Geest aan specifieke gekozen dienaren die namens Hem spraken. God inspireerde ook Zijn boodschap via de schrijvers van de Bijbel.

Luisterde de mensheid naar deze profetische boodschappers die door Gods Geest werden geïnspireerd?

“En de Here zond onder hen profeten om hen tot Zich te doen terugkeren; hoewel dezen hen ernstig waarschuwden, luisterden zij niet” (2 Kronieken 24:19; vergelijk Genesis 6:5; Nehemia 9:26).

Toen, net zoals vandaag de dag, negeerden de meeste mensen de waarschuwingen van de boodschappers van God. Op dezelfde manier verkiezen de meeste mensen vandaag de dag ook om die zelfde waarschuwingen die in de Bijbel worden beschreven te negeren. De menselijke houding ten opzichte van Gods Woord is niet veranderd.

Wat was Gods conclusie aangaande de mensheid toen Hij Noach begon te roepen?

“En de Here zeide: Mijn Geest zal niet altoos in de mens blijven, nu zij zich misgaan hebben; hij is vlees; zijn dagen zullen honderd twintig jaar zijn” (Genesis 6:3).

Weerstand tegen alles wat God de mensheid probeerde te onderwijzen was in de tijd van Noach zo intens dat God besloot de mensheid nog 120 jaar te geven alvorens hij alle mensen, behalve Noachs familie, zou vernietigen. Die vernietiging kwam met wat nu bekend staat als “de zondvloed”.

Na de zondvloed riep en gebruikte God Abraham. In de daarop volgende jaren werkte Hij met de zoon, de kleinzoon en de achterkleinzoon van Abraham. Daarna, generaties later, begon hij te werken met de natie Israël, die de nakomelingen van Abraham waren.

Communiceerde God met Israël door Zijn Geest die in Zijn profeten waren?

“En Gij hebt hun uw goede Geest gegeven, om hen te onderrichten, en uw manna hebt Gij aan hun mond niet onthouden, en Gij hebt hun water gegeven voor hun dorst. Ja, veertig jaar hebt Gij hen in de woestijn onderhouden, zij hebben geen gebrek gehad...” (Nehemia 9:20-21; vergelijk vers 30).

De taak om te proberen de bevolking van Israël te leiden was zo zwaar dat Mozes, alhoewel hij de enige persoon op dat moment was die de Heilige Geest had, tot God klaagde, “Ik alleen kan al dit volk niet dragen; want het is mij te zwaar!” (Numeri 11:14).

“Toen zeide de Here tot Mozes: Vergader Mij uit de oudsten

van Israel zeventig mannen, van wie gij weet, dat zij oudsten en opziens van het volk zijn, en breng hen naar de tent der samenkomst, opdat zij zich daar bij u opstellen. Dan zal Ik nederdalen en daar met u spreken en *een deel van de Geest die op u is*, nemen en op hen leggen, opdat zij met u de last van het volk dragen, en gij die niet alleen hoeft te dragen” (verzen 16-17).

Dit is de grootste groep mensen uit het Oude Testament die Gods Geest tegelijkertijd ontving. God gaf de belangrijkste leiders in Israël dezelfde geestelijke hulp en goddelijke macht die Hij Mozes had gegeven zodat zij Mozes konden helpen de nieuwe natie te besturen. Dit gebeurde tijdens de 40 jaar van omzwervingen van de Israëlieten in de woestijn alvorens zij het Beloofde Land binnen gingen.

Bleef God na de dagen van Mozes Zijn Geest geven aan de leiders en profeten van Israël?

“En de Geest des HEEREN was over hem [Jozua], en hij richtte Israël” (Richteren 3:10).

Ook na die tijd gaf God Zijn Geest aan andere leiders van Israël. Onder hen waren Gideon, Jeftha, Saul en David (Richteren 6:34; 11:29; 1 Samuël 11:6; 16:13-14). Maar op enkele uitzonderingen na keerden de mensen nooit met heel hun hart tot God terug. Uiteindelijk was de weerstand tegen Hem en het negeren van Zijn instructies zo groot dat de meesten van hen door de Assyriërs en Babyloniërs in ballingschap werden genomen.

Verklaart God waarom hij uiteindelijk de stammen van Israël in ballingschap stuurde?

“Maar zij weigerden te luisteren, zetten hun schouder er dwars tegenin en stopten hun oren toe om niet te horen; hun hart maakten zij als diamant, om niet te horen naar de onderwijzing en de woorden die de Here der heerscharen door zijn Geest, door de dienst van de vroegere profeten, had doen overbrengen. . . . Ik zal hen als een stormwind heendrijven naar allerlei volken die zij niet kennen . . .” (Zacharia 7:11-14).

After the Israelites demonstrated by their long history of disobedience that the guidance from leaders and prophets filled with God’s Spirit would not change their hearts, God began revealing His plans for the then-distant future.

GODS BELOFTE VAN EEN NIEUW TIJDPERK

Beloofde God dat een nakomeling van David, vervuld met Gods Geest, Zijn mensen zou leiden en beoordelen?

“En er zal een rijsje [Christus] voortkomen uit de tronk van Isai [Davids vader] en een scheut uit zijn wortelen zal vrucht dragen. En op hem zal de Geest des Heren rusten—de Geest van wijsheid en verstand, de Geest van raad en sterkte, de Geest van kennis en vreze des Heren; ja, zijn lust zal zijn in de vreze des Heren.—Hij zal niet richten naar hetgeen zijn ogen zien, noch rechtspreken naar hetgeen zijn oren horen; want hij zal de geringen in gerechtigheid richten en over de ootmoedigen des lands in billijk-

heid rechtspreken . . . Gerechtigheid zal de gordel zijner lendenen zijn en trouw de gordel zijner heupen” (Jesaja 11:1-5).

Hoe zal God het menselijke hart veranderen?

“Een nieuw hart zal Ik u geven en een nieuwe geest in uw binnenste; het hart van steen zal Ik uit uw lichaam verwijderen en Ik zal u een hart van vlees geven. Mijn Geest zal Ik in uw binnenste geven en maken, dat gij naar mijn inzettingen wandelt en naarstig mijn verordeningen onderhoudt. . . . gij zult Mij tot een volk zijn en Ik zal u tot een God zijn” (Ezechiël 36:26-28; vergelijk Jesaja 59:20-21).

Gods Geest is geen vervanging van de kennis van goed en kwaad welke uit de verordeningen en wetten van God voortkomen. God geeft door Zijn Geest de kracht die wij nodig hebben om Zijn Woord uit te voeren en Zijn wil te doen.

Has God promised to make His Spirit available to everyone?

“daarna zal het geschieden, dat Ik Mijn Geest zal uitgieten over alle vlees . . .” (Joël 2:28).

God heeft een plan voor de lange termijn, om de menselijke natuur te veranderen en om de deur te heropenen voor elk mens om Zijn Geest te ontvangen. Die deur werd gesloten toen Adam en Eva Hem verwierpen en voor de boom van de kennis van goed en kwaad kozen. Die deur is de sleutel voor die verandering. Het is ook de sleutel voor een nieuwe relatie die de mens met God kan hebben door zich te bekeren en het offer van Zijn Zoon—Jezus de Messias, te accepteren voor de vergeving van zonde.

Is God toegewijd aan het tot stand brengen van deze universele veranderingen?

“Zie, de dagen komen, luidt het woord des Heren, dat Ik met het huis van Israel en het huis van Juda een nieuw verbond sluiten zal . . . Ik zal mijn wet in hun binnenste leggen en die in hun hart schrijven, Ik zal hun tot een God zijn en zij zullen Mij tot een volk zijn. Dan zullen zij niet meer een ieder zijn naaste en een ieder zijn broeder leren: Kent de Here: want zij allen zullen Mij kennen, van de kleinste tot de grootste onder hen, luidt het woord des Heren, want Ik zal hun ongerechtigheid vergeven en hun zonde niet meer gedenken” (Jeremia 31:31-34).

God heeft zichzelf toegewijd aan het beschikbaar stellen van Zijn Geest aan alle stammen van Israël—aan een toekomstige herstelde natie van alle nakomelingen van Abraham door zijn kleinzoon Jakob. Op dat moment zal hij hun voorbeeld gebruiken om alle andere naties te onderwijzen hoe zich te bekeren opdat ook zij de Heilige Geest kunnen ontvangen.

“Daarom, zo zegt de Here Here, nu zal Ik een keer brengen in het lot van Jakob en Mij ontfermen over het gehele huis Israels, en ijveren voor mijn heilige naam. Zij zullen de smaad en al de ontrouw, waarmee zij Mij ontrouw geweest zijn, vergeten, wanneer zij weer in hun land wonen, veilig, zonder dat iemand hen opschrikt. Als Ik hen uit het gebied der volken terugbreng en hen uit de landen van hun vijanden verzamel, dan zal Ik Mij voor het oog der talrijke volken aan hen de Heilige betonen.

“En zij zullen weten, dat Ik de Here hun God ben, zowel wanneer Ik hen in ballingschap wegvoer onder de volken, als wanneer Ik hen weer in hun eigen land verzamel, zonder dat Ik iemand van hen daarginds achterlaat. En Ik zal mijn aangezicht niet meer voor hen verbergen, *wanneer Ik mijn Geest over het huis Israëls heb uitgestort*, luidt het woord van de Here Here” (Ezechiël 39:25-29).

Hoe zal een nieuw Israël, bestaande uit mensen die door Gods Geest worden geleid, andere naties beïnvloeden?

“en vele naties zullen optrekken en zeggen: Komt, laten wij opgaan naar de berg des Heren, naar het huis van de God Jakobs, opdat Hij ons lere aangaande zijn wegen en opdat wij zijn paden bewandelen. Want uit Sion zal de wet uitgaan en des Heren woord uit Jeruzalem” (Jesaja 2:3).

Terwijl de vruchten van Gods Geest—zoals harmonie, samenwerking en zorg voor anderen—binnen het venieuwde Israël groeien zullen andere naties deze resultaten zien en zullen zij met hen daarin willen delen. Zij zullen naar Jeruzalem komen om geestelijke bijstand te zoeken. “Zo zegt de Here der heerscharen: In die dagen zullen tien mannen uit volken van allerlei taal vastgrijpen, ja vastgrijpen de slip van een Judeese man, en zeggen: wij willen met u gaan, want wij hebben gehoord, dat God met u is” (Zacharia 8:23). Dit zal natuurlijk slechts na de tweede komst van Jezus Christus geschieden.

Wat moest voorafgaan aan het ter beschikking stellen van Gods Geest aan de mensheid?

“Daarom staat er in een schriftwoord: Zie, Ik leg in Sion een uitverkoren en kostbare hoeksteen, en wie op hem zijn geloof bouwt, zal niet beschaamd uitkomen. U dan, die gelooft, geldt dit kostbare, maar voor de ongelovigen geldt . . . Gij echter zijt een uitverkoren geslacht, een koninklijk priesterschap, een heilige natie, een volk Gode ten eijendom, om de grote daden te verkondigen van Hem, die u uit de duisternis geroepen heeft tot zijn wonderbaar licht: u, eens niet zijn volk, nu echter Gods volk . . . aangenomen” (1 Petrus 2:6-10).

God moest eerst Zijn Zoon Jezus, als menselijk wezen, naar de aarde sturen om de Verlosser van de mensheid te worden. Jezus moest sterven om de vergeving van zonden mogelijk te maken opdat de Heilige Geest aan een ieder die zich bekeert beschikbaar kan worden gesteld. Voorts moest Hij Zijn Kerk vestigen (Mattëus 16:18) zodat hij een bereid en onderwezen “koninklijk priesterschap” (1 Petrus 2:9) zal hebben om Hem bij Zijn terugkomst, wanneer Hij Gods Koninkrijk vestigt, te helpen Gods wegen aan de mensheid te onderwijzen. Daarom roept God nu, door de kracht van Zijn Geest, “Zijn eigen uitverkoren mensen” om hen op te leiden in de Kerk die Jezus vestigde.

Heeft de geboorte van Jezus betrekking op de nog niet tot stand gekomen plannen van God voor de nakomelingen van Jakob?

“En de engel zeide tot haar: Wees niet bevreesd, Maria; want gij hebt genade gevonden bij God. En zie, gij zult zwanger worden en een zoon baren, en gij zult Hem de naam Jezus geven. Deze zal groot zijn en Zoon des

Allerhoogsten genoemd worden, en de Here God zal Hem de troon van zijn vader David geven, en Hij zal als koning over het huis van Jakob heersen tot in eeuwigheid, en zijn koningschap zal geen einde nemen” (Lucas 1:30-33).

Had de Heilige Geest een grote rol in de geboorte en opdracht van Jezus?

“En de engel antwoordde en zeide tot haar: De Heilige Geest zal over u komen en de kracht des Allerhoogsten zal u overschaduwen; daarom zal ook het heilige, dat verwekt wordt, Zoon Gods genoemd worden” (Lucas 1:35).

“Want Hij, die God gezonden heeft, die spreekt de woorden Gods, want Hij geeft de Geest niet met mate. De Vader heeft de Zoon lief en heeft Hem alles in handen gegeven” (Johannes 3:34-35).

De vier verslagen van het leven en het werk van Jezus—de Vier Evangeliën—schrijven Zijn goddelijke macht toe aan de kracht van de Heilige Geest. Bijvoorbeeld: “Toen werd Jezus door de Geest naar de woestijn geleid om verzocht te worden door de duivel” (Mattéus 4:1) en Hij verzette zich met succes tegen de verleidingen (verzen 3-11), “En Jezus keerde *in de kracht des Geestes* terug naar Galilea. En de roep over Hem ging uit door de gehele streek. En Hij leerde in hun synagogen en werd door allen geprezen. En hij kwam te Nazaret, waar Hij opgevoed was, en Hij ging volgens zijn gewoonte op de sabbatdag naar de synagoge en stond op om voor te lezen. En Hem werd het boek van de profeet Jesaja ter hand gesteld” (Lucas 4:14-17).

Paste Jezus de profetieën van Jesaja op Zijn opdracht toe?

“En Hem werd het boek van de profeet Jesaja ter hand gesteld en toen Hij het boek geopend had, vond Hij de plaats, waar geschreven is: De Geest des Heren is op Mij, daarom, dat Hij Mij gezalfd heeft, om aan armen het evangelie te brengen; en Hij heeft Mij gezonden om aan gevangenen loslating te verkondigen en aan blinden het gezicht, om verbrokenen heen te zenden in vrijheid, om te verkondigen het aangename jaar des Heren. Daarna sloot Hij het boek, gaf het aan de dienaar terug en ging zitten. En de ogen van allen in de synagoge waren op Hem gericht. En Hij begon tot hen te zeggen: Heden is dit schriftwoord voor uw oren vervuld” (Lucas 4:17-21; vergelijk Jesaja 61:1-2).

Jezus kondigde het begin van Zijn Werk als fysiek mens aan in de synagoge van Zijn geboorteplaats Nazareth, op de Sabbat. Hij deed dit door een profetie van Jesaja 61:1-2 betreffende de Verlosser voor te lezen. Op dat moment bevestigde Hij dat Hij degene was van wie Jesaja geprofeteerd had. Hij bevestigde eveneens dat Hij door God met de Heilige Geest *gezalfd* was als de Verlosser en dat *deze Geest* Hem de *volmacht* gaf om met Zijn werk van het verkondigen van het evangelie van het Koninkrijk van God te beginnen.

Jezus las echter alleen het gedeelte van de profetie van Jesaja dat op Zijn *eerste* komst van toepassing was. Dezelfde profetie beschrijft ook wat hij zal doen wanneer hij terugkeert: “om over de treurende van Sion te beschikken, dat men hun geve hoofdsieraad in plaats van as, vreugdeolie in plaats van rouw, een lofgewaad in plaats van een kwijnende geest. En men zal hen noemen: Terebinten der gerechtigheid, een planting des Heren, tot

zijn verheerlijking. Zij zullen de overoude puinhopen herbouwen, het verwoeste uit vroeger tijd doen herrijzen en de steden vernieuwen, die in puin liggen, die verwoest hebben gelegen van geslacht op geslacht . . .” (verzen 3-4).

Wat God op dat ogenblik door de macht van de Heilige Geest in Jezus Christus begon is slechts *het begin* van wat hij door Zijn Geest zal verwezenlijken. In het boek Openbaring wordt Jezus geciteerd zeggende, “Ik, Jezus, heb Mijn engel gezonden om ulieden deze dingen te getuigen in de Gemeenten. Ik ben de Wortel en het geslacht Davids, de blinkende Morgenster” (Openbaring 22:16). Johannes, de schrijver van Openbaring, schrijft verder: “En de Geest en de Bruid zeggen: Kom! En die het hoort, zegge: Kom! En die dorst heeft, come; en die wil, neme het water des levens om niet” (vers 17).

Dit bericht, uit het laatste hoofdstuk van de Bijbel nodigt iedereen uit om aan Gods Geest deel te hebben en van zijn vruchten te genieten. Alleen zijn vrucht kan de geestelijke dorst en verlangens van de mensheid bevredigen. Het voorbereiden van de mensheid om Gods Geest te ontvangen begon bij *de eerste komst* van Jezus.

Hoe gebruikt God nu Zijn Geest om de weinigen die nu geroepen zijn voor te bereiden om nu en in de toekomst het *licht van de wereld* te zijn—*de koningen en priesters* die Jezus zullen helpen om de gehele wereld te bekeren?

DE HEILIGE GEEST IN DE KERK

Hoe essentieel is de Heilige Geest voor onze relatie met God de Vader en Jezus Christus?

“Want allen, die door de Geest Gods geleid worden, zijn zonen Gods. Want gij hebt niet ontvangen een geest van slavernij om opnieuw te vrezen, maar gij hebt ontvangen de Geest van het zoonschap, door welke wij roepen: Abba, Vader. Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeërfgenen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking” (Romeinen 8:14-17).

Alleen zij, die God de Vader en Jezus de Zoon in zich hebben wonen worden, door de kracht van de Heilige Geest “als kinderen van God” beschouwd.

Bedenk dat God Zijn kinderen met Zijn Geest *leidt*. Hij *dwingt* hun niet. Gods Geest geeft slechts kracht aan hen die *kiezen* om God te dienen. Dat verklaart waarom Paulus schreef: “Laat dan de zonde *niet* langer als koning heersen in uw sterfelijk lichaam, zodat gij aan zijn begeerten zoudt gehoorzamen, en stelt uw leden niet langer als wapenen der ongerechtigheid ten dienste van de zonde, maar stelt u ten dienste van God, als mensen, die dood zijn geweest, maar thans leven, en stelt uw leden als wapenen der gerechtigheid ten dienste van God” (Romeinen 6:12-13).

Paulus zegt dat God, ons door Zijn Geest zal *helpen* om rechtvaardig te leven. Als wij op Zijn Geest reageren zal hij steeds meer van Zijn goddelijk aard en karakter aan ons geven. Maar hij *dwingt ons niet*. Wij moeten vertrouwen dat hij ons zal te helpen zodat wij *in geloof* kunnen *handelen*. Hoe meer geloof wij nodig hebben, hoe meer hij het zal geven (Efeziërs 2:8; vergelijk Psalmen 1:1-3).

Is het mogelijk om een ware Christen te zijn zonder de

Heilige Geest?

“Zij, die in het vlees zijn, kunnen Gode niet behagen. Gij daarentegen zijt niet in het vlees, maar in de Geest, althans, indien de Geest Gods in u woont. Indien iemand echter de Geest van Christus niet heeft, die behoort Hem niet toe. Indien Christus in u is, dan is wel het lichaam dood vanwege de zonde, maar de geest is leven vanwege de gerechtigheid. En indien de Geest van Hem, die Jezus uit de doden heeft opgewekt, in u woont, dan zal Hij, die Christus Jezus uit de doden opgewekt heeft, ook uw sterfelijke lichamen levend maken door zijn Geest, die in u woont” (Romeinen 8:8-11).

Iedereen die zegt een bekeerde aanhanger van Christus te zijn en die niet echt berouw heeft en de kracht van God door de Heilige Geest niet heeft ontvangen denkt volkomen verkeerd over zijn positie ten opzichte van God. De kijk op het leven van een dergelijk persoon wordt nog bepaald door zijn menselijke gevoelens, wensen en impulsen “want het begeren van het vlees gaat in tegen de Geest en dat van de Geest tegen het vlees— want deze staan tegenover elkander . . .” (Galaten 5:17).

Het is opmerkelijk dat Paulus zei dat de Heilige Geest van zowel God de Vader als van Jezus Christus uitgaat. De Bijbel zegt dat de Goddelijke kracht van de Geest aan ons beschikbaar is gesteld door beiden. Maar het is dezelfde Geest. Zoals Paulus zei: “. . . één Geest, gelijk gij ook geroepen zijt in de ene hoop uwer roeping” (Efeziërs 4:4).

Waarom hebben we naast geestelijke kracht ook de Heilige Geest nodig?

“Wij nu hebben niet de geest der wereld ontvangen, maar

de Geest uit God, opdat wij zouden weten, wat ons door God in genade geschonken is. Hiervan spreken wij dan ook met woorden, die niet door menselijke wijsheid, maar door de Geest geleerd zijn, zodat wij het geestelijke met het geestelijke vergelijken” (1 Korintiërs 2:12-13).

Jezus vertelde Zijn discipelen, “. . . omdat het u gegeven is de geheimenissen van het Koninkrijk der hemelen te kennen, maar hun [wie niet discipelen zijn] is dat niet gegeven” (Matteüs 13:11). Zonder Gods Heilige Geest kan niemand de Bijbel volledig begrijpen. De hulp van God, door Zijn Geest, is essentieel voor ons om dat niveau van begrip te bereiken.

Moeten wij God vragen om ons te leiden, door Zijn Geest, om de Bijbel correct te begrijpen?

“Indien dan gij, die boos zijt, weet uw kinderen goede gaven te geven, hoeveel te meer zal de hemelse Vader den Heiligen Geest geven aan degenen, die Hem daarom bidden!” (Lucas 11:13).

“Maar de Trooster, de Heilige Geest, [Welke] de Vader zenden zal in Mijn Naam, [Die] zal u alles leren, en zal u indachtig maken alles, wat Ik u gezegd heb . . .” (Johannes 14:26).

“Doch wanneer [it] komt, de Geest der waarheid, zal [it] u de weg wijzen tot de volle waarheid . . .” (Johannes 16:13).

Bovengenoemde teksten maken duidelijk dat God het is die leidt en Hij doet dat door Zijn Geest.

Verwacht God van ons dat wij geestelijk groeien en volwas-

De Letter en de Geest van de Wet

De leringen van Jezus van Nazareth zijn revolutionairfl niet omdat Hij zogenaamd de door God geopenbaarde wetten *ongeldig* verklaarde, integendeel, omdat hij deze wetten *uitbreidde* en daarmee hun geestelijke betekenis toonde.

De Bergrede beschrijft wat Christus onderwijst over de Geboden van God: †Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen. (Matteüs 5:17). Jezus sprak ronduit. De wet van God is niet afgeschafft en, volgens Christus, eigen woorden, iedereen die anders onderwijst spreekt Hem direct tegen en is in ernstige problemen (verzen 18-19).

Sommige mensen veronderstellen en onderwijzen dat wij de wet van God niet hoeven na te leven omdat Jezus deze wetten †vervulde. Maar zij begrijpen niet precies wat Christus bedoelde. Het woord dat in deze passage vertaald is met *vervullen* betekent †volledig maken, volledig aanvullen. (*Vine's Complete Expository Dictionary of Old and New Testament Words*, 1985, †Fill:). Hetzelfde woord wordt gebruikt voor het vullen van netten met vis (Matteüs 13:48). Op dezelfde manier als een visser zijn netten met vissen vult †vulde. Jezus de wet van God. Hij hield de Tien Geboden met inbegrip van *de geestelijke betekenis* van de wetten van God op de enige juiste wijze, en op de manier waarop wij deze wetten ook moeten toepassen.

Jezus vervulde de wet, om zijn diepere geestelijke betekenis te tonen. Een voorbeeld is te vinden in Matteüs 5:27-

28: †Maar Ik zeg u: Een ieder, die een vrouw aanziet om haar te begeren, heeft in zijn hart reeds echtbreuk met haar gepleegd.

De immorele daad van overspel wordt in het zevende gebod als zonde beschreven (Exodus 20:14). Maar toch wijst *de letterlijke betekenis* van dat gebod (2 Korintiërs 3:5-6)fl niet volledig op *de bedoeling* van God. Jezus toonde aan dat de geest van de wetfl de geestelijke betekenisfl veel breder is dan de letter van de wet: het zevende gebod omvat zelfs onze gedachten over anderen. Hij onderwees dat wellustige gedachten geestelijk overspel zijn en dat het in strijd is met een basis principe van Zijn wilfl namelijk dat we van onze naaste moeten houden zoals wij van onszelf houden (Matteüs 22:39).

Op dezelfde manier maakte Christus ook de betekenis van het zesde gebod, welke moord verbiedt, duidelijk (Exodus 20:13). †Gij hebt gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult niet doodslaan; en: Wie doodslag pleegt, zal vervallen aan het gerecht. Maar Ik zeg u: Een ieder, die in toorn leeft tegen zijn broeder, zal vervallen aan het gerecht. Wie tot zijn broeder zegt: Leeghoofd, zal vervallen aan de Hoge Raad, en wie zegt: Dwaas, zal vervallen aan het hellevuur. (Matteüs 5:21-22). Jezus verklaarde dat de ongecontroleerde of ongerechtvaardigde woede de geestelijke bedoeling van het zesde gebod breekt.

Hij ging verder: †Wederom hebt gij gehoord, dat tot de ouden gezegd is: Gij zult uw eed niet breken, doch aan de Here uw eden gestand doen. Maar Ik zeg u, in het geheel niet te zwe-

sen worden?

“Dan zijn wij niet meer onmondig, op en neder, heen en weder geslingerd onder invloed van allerlei wind van leer, door het valse spel der mensen, in hun sluwheid, die tot dwaling verleidt, maar dan groeien wij, ons aan de waarheid houdende, in liefde in elk opzicht naar Hem toe, die het hoofd is, Christus” (Efeziërs 4:14-15).

“Geliefden, daar gij het nu van tevoren weet, weest op uw hoede, dat gij niet, door de dwaling der zedelozen medegesleept, afvalt van uw eigen standvastigheid maar wast op in de genade en in de kennis van onze Here en Heiland, Jezus Christus . . .” (2 Petrus 3:17-18).

“ . . . en verlangt als pasgeboren kinderen naar de redelijke, onvervalste melk, opdat gij daardoor moogt opwassen tot zaligheid” (1 Petrus 2:2).

Als wij de Geest van God ontvangen zijn wij weinig meer dan geestelijke pasgeboren kinderen. Maar wij moeten beginnen te groeien door de grondbeginselen van Gods manier van leven te leren door Gods Woord. Als wij dat doen, dan zal God door de Heilige Geest in ons werken om ons leven te veranderen.

Is die inspanning van onze kant noodzakelijk?

“Maak er ernst mede u wel beproefd ten dienste van God te stellen, als een arbeider, die zich niet behoeft te schamen, doch rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid” (2 Timoteüs 2:15).

“Daarom, mijn geliefden, gelijk gij te allen tijde gehoorzaam zijt geweest, blijft, niet alleen zoals in mijn tegen-

woordigheid, maar nu des te meer bij mijn afwezigheid, uw behoudenis bewerken met vreeze en beven” (Filippenzen 2:12).

“Mijn zoon, indien gij mijn woorden aanneemt en mijn geboden bij u bewaart, zodat uw oor de wijsheid opmerkt en gij uw hart neigt tot de verstandigheid, ja, indien gij tot het inzicht roept en tot de verstandigheid uw stem verheft; indien gij haar zoekt als zilver en naar haar speurt als naar verborgen schatten, dan zult gij de vreeze des Heren verstaan en de kennis Gods vinden” (Spreuken 2:1-5).

God verwacht van ons dat wij de Bijbel bestuderen zodat zullen wij de inhoud ervan leren begrijpen. Hij wil dat we leren hoe we Zijn Woord in ons dagelijks leven effectief toe kunnen passen. De Bijbel vertelt ons dat “de vaste spijs is voor de volwassenen, die door het gebruik hun zinnen geoefend hebben in het onderscheiden van goed en kwaad” (Hebreeë 5:14).

Daarentegen wordt aan hen die de geestelijke groei veronachtzamen gezegd: “Want hoewel gij, naar de tijd gerekend, leraars behoort te zijn, hebt gij weer nodig, dat men u de eerste beginselen van de uitspraken Gods leert, en gij hebt nog melk nodig en geen vaste spijs. Want ieder, die nog van melk leeft, heeft geen weet van de rechte prediking: hij is nog een zuigeling” (verzen 12-13). Als we meer kennis van Gods Woord krijgen behoort onze vaardigheid in de juiste toepassing van Zijn geestelijke principes ook te groeien.

In het gebed voor de bekeerde kinderen van God zegt Paulus: “Om die reden buig ik mijn knieën voor de Vader, naar wie alle geslacht in de hemelen en op de aarde genoemd wordt, opdat Hij u geve, naar de rijkdom zijner heerlijkheid, met kracht gesterkt te worden door zijn Geest in de inwendige mens, opdat

ren . . . Laat het ja, dat gij zegt, ja zijn, en het neen, neen; wat daar bovenuit gaat, is uit den boze (verzen 33-37).

Jezus, onderwijs ten aanzien van het afleggen van eden illustreert nog een ander aspect van het toepassen van de geest van de wet in plaats van enkel de letter van dergelijke bijbelse geboden. In dit voorbeeld vereist het geestelijke principe dat aan de wet ten grondslag ligt, dat zij die God dienen in alles wat zij zeggen getrouw moeten zijn. Het zou voor hen niet nodig moeten zijn een eed te zweren alvorens hun woorden kunnen worden beschouwd als eerlijk en waarachtig. Daarom zou het gebod #Gij zult geen valse getuigenis spreken tegen uw naaste (Exodus 20:16) veel meer voor ons moeten betekenen dan slechts vereist te zijn om de waarheid te spreken als we onder ede staan. Jezus maakte de toepassing van dit gebod nog veeleisender door te zeggen, #zweer in het geheel niet.

Met behulp van Zijn Geest, maakt God het voor ons mogelijk om te begrijpen dat de bedoeling van een wet veel verder strekt dan de letter ervan. De exacte verwoording zoals oorspronkelijk geschreven in de vijf boeken van de wet, de eerste vijf boeken van de Bijbel. God verwacht van ons dat we naar de specifieke problemen kijken die op de geschreven wetten van toepassing zijn en te onderscheiden hoe wij de principes van die wetten met betrekking tot de geest en de betekenis van Gods woord, zoals die door Christus en Zijn apostelen werden vergroot, zouden moeten toepassen.

Dit vereist een wijsheid en een geestelijk evenwicht die wij alleen kunnen bereiken als wij door Gods Geest worden geleid. Zij die Gods Geest niet hebben, hebben dit onderschei-

dingsvermogen simpelweg niet. Zij neigen daarentegen naar #vijandschap tegen de wetten van God (Romeinen 8:7) en zien ze als #dwaasheid (1 Korintiërs 2:14). Zij zien de wetten niet als Gods wijsheid die juist moet worden toegepast opdat men #rechte voren trekt bij het brengen van het woord der waarheid (2 Timoteüs 2:15).

God zal ons door Zijn Geest helpen te begrijpen hoe we de principes van de Bijbel op deze wijze moeten toepassen en om de juiste toepassing van deze teksten te onderscheiden en te begrijpen. Dit betekent dat de normen voor ons gedrag nog hoger moeten zijn dan de normen zoals deze zijn uitgedrukt in de letterlijke woorden, in de letter van de wet, die voor ons in het Oude Testament zijn opgenomen.

Jezus illustreert dit met twee andere voorbeelden: #Want Ik zeg u: Indien uw gerechtigheid niet overvloedig is, meer dan die der schriftgeleerden en Farizeeën [die zich beroemden op het houden van de letter van de wet] zult gij het Koninkrijk der hemelen voorzeker niet binnengaan (Matteüs 5:20; vergelijk Lucas 18:11).

Hij onderwees ook: #Zo moet ook gij, nadat gij alles gedaan hebt wat u bevolen is, zeggen: Wij zijn onnutte slaven; wij hebben slechts gedaan, wat wij moesten doen (Lucas 17:10). Onze gerechtigheid moet de letter van de wet overschrijden. Wij worden alleen nuttige dienaren van God als wij op die manier beginnen te onderscheiden en de primaire principes waarop het gehele Woord van God gebaseerd is (zoals hoop, liefde, rechtvaardigheid, een rechtvaardig oordeel en genade) in ons leven toepassen.

Christus door het geloof in uw harten woning make. Geworteld en gegrond in de liefde, zult gij dan samen met alle heiligen, *in staat zijn te vatten*, hoe groot de breedte en lengte en hoogte en diepte is, en te kennen de liefde van Christus, die de kennis te boven gaat, opdat *gij vervuld wordt tot alle volheid Gods*” (Efeziërs 3:14-19).

Paulus bad tot God om Zijn kinderen te helpen Zijn wil te zien, om de *betekenis* van Zijn Woord te begrijpen. Door Zijn Geest helpt God ons dit begrip in *ons karakter* op te nemen, zodat het ons vormt naar Zijn karakter, Zijn *goddelijke aard* (2 Petrus 1:4). Met onze hulp legt Hij de principes, opgenomen in Zijn wetten, in onze harten en verstand (Hebreeëen 8:10).

Het fantastische proces om goddelijk karakter te ontwikkelen is een wonder. Wij kunnen het uit onszelf nooit verwezenlijken. Daarom schreef Paulus: “Want door genade [God’s loving gift] zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God; niet uit werken, opdat niemand roeme. Want zijn maaksel zijn wij, in Christus Jezus geschapen om goede werken te doen, die God tevoren bereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen” (Efeziërs 2:8-10).

Geen enkele inspanning van onze kant, tenzij het met de kracht van Gods Geest vergezeld gaat, kan ons ooit zodanig omvormen tot wat God van ons verwacht. Maar met Zijn Geest, die in ons werkt, worden wij *Zijn schepping*—met de mogelijkheid om werken uit te voeren die Hem waarlijk tevreden stellen. Wij kunnen nu begrijpen wat die rechtvaardige werken zijn omdat God ons, door de kracht van Zijn Geest, helpt om de geest (dat wil zeggen de betekenis) van “alle woord Gods” waar te nemen (Lucas 4:4).

Hoe bepaalt de Bijbel de “goede werken” waarin wij behoren te “wandelen”?

“Maar onder elk volk is wie Hem vereert en gerechtigheid werkt, Hem welgevallig” (Handelingen 10:35).

“Wie is wijs en verstandig onder u? die bewijze uit zijn goede wandel zijn werken in zachtmoedige wijsheid” (Jakobus 3:13).

“[Christus] die Zich voor ons heeft gegeven om ons vrij te maken van alle ongerechtigheid, en voor Zich te reinigen een eigen volk, volijverig in goede werken” (Titus 2:14).

“Zij belijden wel, dat zij God kennen, maar met hun werken verloochenen zij Hem, daar zij verfoeilijk en ongehoorzaam zijn en niet deugen voor enig goed werk” (Titus 1:16).

Een “wetteloze daad” kan niet voor “goed werk” doorgaan. Maar iemand die “*rechvaardige werken*” doet, staat ook bekend om zijn “goed gedrag.” Jezus benadrukte deze waarheid toen hij zei, “Velen zullen te dien dage tot Mij zeggen: Heere, Heere! hebben wij niet in Uw Naam geprofeteerd, en in Uw Naam duivelen uitgeworpen, en in Uw Naam vele krachten gedaan? En dan zal Ik hun openlijk zeggen: Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, *werkers der ongerechtigheid!*” (Matteüs 7:23).

Door de kracht van de Heilige Geest schrijft God Zijn wetten *in onze harten en ons verstand*. Daardoor is het voor ons mogelijk gemaakt om Zijn wetten uit te voeren (Hebreeëen 10:15-16; Ezechiël 36:26-27). Zoals Petrus schreef: “Voegt u, als gehoor-

zame kinderen, niet naar de begeerten uit de tijd uwer onwendheid, maar gelijk Hij, die u geroepen heeft, heilig is, wordt zo ook gijzelf heilig in al uw wandel” (1 Petrus 1:14-15).

Rechtvaardige werken zijn simpelweg de toepassing van de principes die in Gods Woord worden gevonden—welke met de hulp en leiding van de Heilige Geest worden uitgevoerd. “En Jezus antwoordde hem, zeggende: Er is geschreven, dat de mens bij brood alleen niet zal leven, maar bij alle woord Gods” (Lucas 4:4). Wij kunnen dit slechts doorgaand doen als God in ons werkt door Zijn Geest.

EEN NIEUWE SCHEPPING IN CHRISTUS

Hoe beschrijft Paulus hen die na de doop door de Heilige Geest worden vernieuwd?

“... Daar gij de oude mens met zijn praktijken afgelegd, en de nieuwe aangedaan hebt, die vernieuwd wordt tot volle kennis naar het beeld van zijn Schepper” (Kolossenzen 3:9-10).

“Want gij zijt allen zonen van God, door het geloof, in Christus Jezus. Want gij allen, die in Christus gedoopt zijt, hebt u met Christus bekleed” (Galaten 3:26-27).

“Hun heeft God willen bekendmaken, hoe rijk de heerlijkheid van dit geheimenis is onder de heidenen: Christus onder u, de hoop der heerlijkheid” (Kolossenzen 1:27).

“Zo dan, indien iemand in Christus is, die is een nieuw schepsel; het oude is voorbijgegaan, zie, het nieuwe is gekomen” (2 Korintiërs 5:17).

“Met Christus ben ik gekruisigd, en toch leef ik, dat is, niet meer mijn ik, maar Christus leeft in mij. En voor zover ik nu nog in het vlees leef, leef ik door het geloof in de Zoon van God, die mij heeft liefgehad en Zich voor mij heeft overgegeven” (Galaten 2:20).

Als ons verstand en hart door de Heilige Geest worden vernieuwd, hebben wij “Christus aangedaan.” Paulus beschrijft deze enorme verandering in ons hart en verstand als Jezus Christus die in ons leeft. Wij hebben “*uitgedaan* . . . de oude mens met zijn werken” en “*aangedaan* . . . de nieuwe mens.” Wij worden “vernieuwd” in kennis en in de geest van ons verstand. Als kinderen van God worden wij “in Christus” een nieuw schepsel. God zet ons in Zijn eigen familie—als Zijn zonen en dochters (2 Korintiërs 6:18).

Welke verantwoordelijkheid geeft dit hen die worden bekeerd?

“Dat gij, wat uw vroegere wandel betreft, de oude mens aflegt, die ten verdere gaat, naar zijn misleidende begeerten, dat gij verjongd wordt door de geest van uw denken, en de nieuwe mens aandoet, die naar de wil van God geschapen is in waarachtige gerechtigheid en heiligheid” (Efeziërs 4:22-24).

“Doet dan aan, als door God uitverkoren heiligen en geliefden, innerlijke ontferming, goedheid, nederigheid, zachtmoedigheid en geduld. Verdraagt elkander en vergeeft elkander, indien de een tegen de ander een grief heeft; gelijk ook de Here u vergeven heeft, doet ook gij evenzo. En doet bij dit alles de liefde aan, als de band der volmaaktheid”

(Kolossenzen 3:12-14).

God is vastberaden om in ons Zijn eigen goddelijke natuur tot stand te brengen (2 Petrus 1:4). “Hem [Christus], die geen zonde gekend heeft, heeft Hij voor ons tot zonde gemaakt, opdat wij zouden worden *gerechtigheid Gods in Hem*” (2 Korintiërs 5:21).

God benadrukt in de eerste twee hoofdstukken van Genesis hoe Hij het fysieke heelal creëerde en de eerste man en vrouw schiep. Maar nu werkt Hij aan een veel belangrijker schepping—namelijk het scheppen van *rechtvaardig karakter* in Zijn zonen en dochters. Daarom is onze oprechte bekering zo belangrijk, aangezien Hij dit proces in ons begint. Wij moeten met ons gehele hart willen, dat Hij ons in een *nieuwe persoon* verandert.

Waarom is onze deelname zo belangrijk?

Het scheppen van rechtvaardig karakter is een tweezijdig proces. God geeft ons de kennis en alle kracht die wij nodig hebben. Maar wij hebben *de keus* om rechtvaardig te leven. Zonder onze vrijwillige keus zouden wij slechts automaten zijn—die als geavanceerde voorgeprogrammeerde robots functioneren. Dat is niet wat God wenst.

God wil dat wij Zijn eigen kinderen zijn die Zijn waarden delen. Hij wil dat wij Zijn waarden en overtuigingen gebruiken om beslissingen te nemen zoals Hij ze zou nemen. Waarom? Omdat Hij wil dat wij “alles beërven”—om Zijn volledige schepping met ons te delen. Zoals Hij ons in Openbaring 21:7, “Wie overwint, zal deze dingen beërven, en Ik zal hem een God zijn, en hij zal Mij een zoon zijn.”

Lees over het enthousiasme dat Paulus heeft ten aanzien van het nieuws van de erfenis die God voor ons in petto heeft: “Die Geest getuigt met onze geest, dat wij kinderen Gods zijn. Zijn wij nu kinderen, dan zijn wij ook erfgenamen: erfgenamen van God, en medeerfgenamen van Christus; immers, indien wij delen in zijn lijden, is dat om ook te delen in zijn verheerlijking. Want ik ben er zeker van, dat het lijden van de tegenwoordige tijd niet opweegt tegen de heerlijkheid, die over ons geopenbaard zal worden” (Romeinen 8:16-18).

Niets is belangrijker voor God dan onze geestelijke ontwikkeling. Onze ontwikkeling is essentieel voor ons om de ontzagwekkende erfenis te ontvangen die God voor ons als Zijn kinderen in de toekomst heeft: “Maar, iemand heeft ergens betuigd, zeggende: ‘Wat is de mens, dat Gij zijner gedenkt, of des mensen zoon, dat Gij naar hem omziet? Gij hebt hem voor een korte tijd beneden de engelen gesteld, met heerlijkheid en eer hebt Gij hem gekroond, *alle dingen* hebt Gij onder zijn voeten onderworpen. Want bij dit: *alle dingen hem onderworpen, heeft Hij niets uitgezonderd*, dat hem niet onderworpen zou zijn. *Doch thans zien wij nog niet*, dat hem alle dingen onderworpen zijn; maar wij zien Jezus, die voor een korte tijd beneden de engelen gesteld was vanwege het lijden des doods, opdat Hij door de genade Gods voor een ieder de dood zou smaken, met heerlijkheid en eer gekroond . . .” (Hebreeënen 2:6-9).

Wil God ons laten worden zoals Jezus was?

“Wij weten nu, dat God alle dingen doet medewerken ten goede voor hen, die God liefhebben, die volgens zijn voornemen geroepen zijn. Want die Hij tevoren gekend heeft, heeft Hij ook tevoren bestemd tot gelijkvormigheid aan het beeld zijns Zoons, opdat Hij de eerstgeborene zou zijn

onder vele broeders” (Romeinen 8:28-29).

God bepaalde vooraf in Zijn meesterplan dat Zijn Zoon *het model* voor onze ontwikkeling zou moeten zijn. Of, zoals Paulus verklaarde, “[God] Die ons behouden heeft en geroepen met een heilige roeping . . . die ons in Christus Jezus gegeven is *voor eeuwige tijden . . .*” (2 Timoteüs 1:9).

Als wij “in Christus” zijn, zijn wij are being “het beeld van Zijn Zoons gelijk”—net zoals Christus “. . . *het Beeld is van de onzichtbare God, de Eerstgeborene* der ganse schepping” (Kolossenzen 1:15). Onze geestelijke groei zou verder moeten gaan “totdat wij allen de eenheid des geloofs en der volle kennis van de Zoon Gods bereikt hebben, *de mannelijke rijpheid, de maat van de wasdom der volheid van Christus*” (Efeziërs 4:13). “En gelijk wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, zo zullen wij het beeld van de hemelse dragen” (1 Korintiërs 15:49).

Kunnen wij uiteindelijk net als de verheerlijkte Christus zijn?

“*Geliefden, nu zijn wij kinderen Gods, en het is nog niet geopenbaard, wat wij zijn zullen. Maar wij weten, dat als Hij zal geopenbaard zijn, wij Hem gelijk zullen zijn . . .*” (1 Johannes 3:2).

Hoe moet de kennis van ons grote potentieel ons motiveren?

“*En een ieder, die deze hoop op Hem heeft, reinigt zich, gelijk Hij rein is*” (1 Johannes 3:3).

Kennis van Gods plan voor ons zou ons moeten inspireren om onze harten en motieven te zuiveren. “Zalig zijn de reinen van hart; want zij zullen God zien,” zei Jezus (Matteüs 5:8), en Jakobus schreef, “maar de wijsheid, die van boven is, die is ten eerste zuiver, daarna vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig oordelende, en ongeveinsd” (Jakobus 3:17).

Wiens hart en gedachten zouden wij moeten nastreven?

“*Laat die gezindheid bij u zijn, welke ook in Christus Jezus was*” (Filippenzen 2:5).

Paulus beschreef de zeer belangrijke kenmerken van het karakter van Christus: Zijn houding ten opzichte van anderen. Paulus benadrukte dat “in Christus” onze “gemeenschap... des Geestes” ons zou moeten motiveren om “dezelfde liefde” voor elkaar te hebben. “Indien er dan enig beroep op u gedaan mag worden in Christus, indien er enige bemoediging is der liefde, indien er enige gemeenschap is des geestes, indien er enige ontferming en barmhartigheid is, maakt dan mijn blijdschap volkomen door eensgezind te zijn, een in liefdebetoon, een van ziel, een in streven” (verzen 1-2).

Daarna verklaarde Paulus de juiste motivatie voor al onze verhoudingen. Doet alles “zonder zelfzucht of ijdel eerbejag; doch in ootmoedigheid achte de een de ander uitnemender dan zichzelf; en ieder lette niet slechts op zijn eigen belang, maar ieder lette ook op dat van anderen” (verzen 3-4). Wij moeten met dezelfde liefde en nederigheid *handelen, zoals ook Jezus handelde*.

DE VRUCHT VAN DE GEEST

Kunnen wij rechtvaardigheid met onrechtvaardigheid men-

gen en God behagen?

“En iedere boom, die geen goede vrucht voortbrengt, wordt uitgehouwen en in het vuur geworpen” (Matteüs 7:19).

“Hieraan zijn de kinderen Gods en de kinderen des duivels kenbaar: een ieder die de rechtvaardigheid niet doet, is niet uit God, evenmin als wie zijn broeder niet liefheeft” (1 Johannes 3:10).

De Bijbel onthult dat Gods kinderen ook nog zondigen na de doop (1 Johannes 1:8). Maar als zij onder Gods genade willen blijven, moeten zij niet alleen aan Hem hun zonden bekennen maar Hem ook vragen dat Hij [hen] “reinige van alle ongerechtigheid” (vers 9). Zij kunnen God niet behagen als zij *doelbewust zondigen*.

Nochtans kunnen sommige diepgewortelde gewoonten van vroeger niet zo gemakkelijk overwonnen worden. Er kan een lange tijd van ijverige inspanning voor nodig zijn om zondige gewoonten uiteindelijk te overwinnen. Volgens Paulus is dit onze taak: “Doodt dan uw leden, die op de aarde zijn” (Kolossenzen 3:5). Wij kunnen dit slechts door de kracht van Gods Geest verwezenlijken.

Jakobus plaatst Gods eisen in het juiste perspectief: “Doet soms een bron uit dezelfde ader zoet en bitter water opwellen? Kan soms, mijn broeders, een vijgeboom olijven of een wijnstok vijgen opleveren? Evenmin kan een zilte bron zoet water geven. Wie is wijs en verstandig onder u? Hij tone uit zijn goede wandel zijn werken met wijze zachtmoedigheid. Indien gij echter bittere naijver en zelfzucht in uw hart hebt, beroemt u dan niet en liegt niet tegen de waarheid. Dat is niet de wijsheid, die van boven komt, maar zij is aards, ongeestelijk, duivels; want waar naijver en zelfzucht heerst, daar is wanorde en allerlei kwade praktijk” (Jakobus 3:11-16).

Hoe onderscheidt Christus Zijn ware dienaren van hen die nog niet bekeerd zijn?

“Aan hun vruchten zult gij hen kennen: men leest toch geen druiven van dorens of vijgen van distels? Zo brengt iedere goede boom goede vruchten voort, maar de slechte boom brengt slechte vruchten voort” (Matteüs 7:16-17; vergelijk Filippenzen 1:9-11).

Welke soort vruchten zou Gods Geest in ons moeten produceren?

De Geest Aanwakkeren

De apostel Paulus maande de leden van een van de gemeenten die hij had gesticht aan: “Dooft de Geest niet uit” (1 Tessalonicenzen 5:19). Hij spoorde de jonge evangelist Timoteüs aan: “. . . de gave Gods aan te wakkeren, die door mijn handoplegging in u is. Want God heeft ons niet gegeven een geest van lafhartigheid, maar van kracht, van liefde en van bezonnenheid” (2 Timoteüs 1:6-7).

Paulus vergeleek Gods Geest met een vlam in een uitdovend vuur. Hij moedigde Timoteüs aan om het levende houtskool aan te wakkeren, om het in vlam te zetten. Hij wist dat we ervoor moeten waken om de gave van Gods Geest te verzaken, om het vuur te laten uitdoven.

Hoe kunnen we de bemoediging, de kracht en de liefde die God ons geeft door Zijn Geest behouden? Wat kan er de oorzaak van zijn dat onze eerste liefde en enthousiasme om dichterbij God te komen en Hem toe te staan om actief ons leven te veranderen uitdoven? De antwoorden kunnen we in verschillende schriftgedeelten lezen.

Paulus zegt ons: “Voorts, weest krachtig in de Here en in de sterkte zijner macht. Doet de wapenrusting Gods aan, om te kunnen standhouden tegen de verleidingen des duivels; want wij hebben niet te worstelen tegen bloed en vlees, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de wereldbeheersers dezer duisternis, tegen de boze geesten in de hemelse gewesten. *Neemt daarom de wapenrusting Gods, om weerstand te kunnen bieden in de boze dag en om, uw taak geheel vervuld hebbende, stand te houden*” (Efeziërs 6:10-13).

Satan zal alles doen wat in zijn macht ligt om ons te ontmoedigen, zodat we gedesillusioneerd en bang raken en we ons verliezen in God verliezen. Wat bedoelde Paulus dan toen hij zei dat wij “de gehele wapenrusting Gods” moesten aandoen als verdedigingsmechanisme? Wat kunnen we gebruiken om dergelijke negatieve houdingen als angst, apathie en ontmoediging te weerstaan? Paulus gaat verder: “Stelt u dan op, uw lendenen omgord met de waarheid, bekleed met het pantser der gerech-

tigheid, de voeten geschoeid met de bereidvaardigheid van het evangelie des vredes; neemt bij dit alles het schild des geloofs ter hand, waarmede gij al de brandende pijlen van de boze zult kunnen doven; en neemt de helm des heils aan en het zwaard des Geestes, dat is het woord van God” (verzen 14-17).

Paulus vertelt ons dat we standvastig moeten staan in de waarheid die we hebben geleerd, door ons te concentreren op rechtvaardig leven ongeacht de omstandigheden. We moeten ook ons aandeel leveren in het verder verspreiden van het ware evangelie en nimmer het eeuwige leven als ons doel uit het oog verliezen en Gods Woord gebruiken als het zwaard dat snijdt door alle ontmoediging.

Maar net zo belangrijk is wat Paulus verder stelt: “En *bidt* daarbij met aanhoudend bidden en smeken bij elke gelegenheid *in de Geest*, daartoe wakende *met alle volharding* en smeking voor alle heiligen; ook voor mij, dat mij bij het openen van mijn mond het woord geschonken worde, om vrijmoedig het geheimenis van het evangelie bekend te maken, waarvoor ik een gezant ben in ketenen. Dan zal ik daartoe vrijmoedig kunnen optreden, zoals ik behoor te spreken” (verzen 18-20).

Om in staat te zijn om geestelijk sterk en actief te blijven hangt af van hoezeer we vertrouwen op God. De manier van communicatie voor die hulp is door middel van *gebed*.

Paulus en zijn helpers baden niet alleen voor hun eigen behoeften maar ook dat God de anderen zou versterken die door hun werk bekeerd werden. Hiertoe *bidden* wij ook *te allen tijde* voor u, dat onze God u de roeping waardig achte en met kracht alle welgevallen in het goede en het werk des geloofs volmake, opdat de naam van onze Here Jezus in u verheerlijkt worde, en gij in Hem, naar de genade van onze God en van de Here Jezus Christus” (2 Tessalonicenzen 1:11-12).

Hij moedigde hen aan om er een gewoonte van te maken om niet alleen voor hunzelf te bidden maar ook voor hem en andere medewerkers in het geloof: “*Volhardt in het gebed, weest daarbij waakzaam en dankt en bidt tevens voor ons*, dat God een deur

“. . . Maar de vrucht des Geestes is liefde, blijdschap, vrede, lankmoedigheid, goedertierenheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid” (Galaten 5:22-23).

Elk aspect van de hier vermelde “vruchten” is eenvoudigweg een weerspiegeling van het karakter van God die in ons door Zijn Geest wordt verwezenlijkt.

Hoe belangrijk is liefde, als vrucht van de Geest, voor onze geestelijke groei?

“Hieraan zullen zij allen erkennen, dat gij Mijn discipelen zijt, indien gij liefde hebt onder elkander” (Johannes 13:35).

“. . . omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door de Heilige Geest, die ons gegeven is . . .” (Romeinen 5:5).

God is liefde (1 Johannes 4:8). Liefde is het fundament van Zijn karakter. Paulus beschrijft hoe Gods liefde die in ons is, ons karakter zou moeten *veranderen*: “De liefde is lankmoedig, de liefde is goedertieren, zij is niet afgunstig, de liefde praat niet, zij is niet opgeblazen, zij kwetst niemands gevoel, zij zoekt zichzelf niet, zij wordt niet verbitterd, zij rekent het kwade niet toe.

voor ons woord opene, om te spreken van het geheimenis van Christus, ter wille waarvan ik ook gevangen zit. Dan zal ik het zo in het licht stellen, als ik het behoor te spreken” (Kolossenzen 4:2-4). Hij wou dat zij baden voor het succes van zijn werk om het evangelie te verspreiden en zijn dienstbaarheid aan Gods kerk. “Maar, broeders, ik vermaan u bij onze Here Jezus Christus en bij de liefde des Geestes, om samen met mij te worstelen in den gebede voor mij tot God, opdat ik behoed worde voor de weerspanningen in Judea, en dat mijn dienstbetoon voor Jeruzalem gunstig worde opgenomen door de heiligen” (Romeinen 15:30-31). Een sleutel tot het levend houden van de werkzaamheid van Gods Geest in ons leven is door onze visie gericht te houden op het grote geheel van wat God aan het doen is. Als we ons teveel richten op onszelf en onze problemen vallen we ten deel aan satans negatieve invloeden. Paulus spoorde pas bekeerde mensen aan om zichzelf te zien *als onderdeel van het grote werk dat God aan het doen is*. Als de belangrijkste figuur voor het verkondigen van het evangelie in hun deel van de wereld moedigde hij hen aan om enthousiast zijn inspanningen te steunen door gebed.

Hij legde uit waarom hun gebeden zo belangrijk waren:

“Want wij willen u niet onkundig laten, broeders, van de verdrukking, die ons in Asia overkomen is: bovenmate en bovenvermogen hebben wij een zware last te dragen gehad, zodat wij zelfs aan ons leven wanhoopten; ja, voor eigen besef achtten wij ons als ter dood verwezen, *opdat wij niet op onszelf vertrouwen zouden stellen, maar op God, die de doden opwekt.*”

“En Hij heeft ons uit zulk een groot doodsgevaar verlost en zal ons verlossen: op Hem hebben wij onze hoop gevestigd, dat Hij ons ook verder verlossen zal, terwijl ook gij *ons te hulp komt met uw voorbede*, opdat uit veler mond voor de genade, ons geschonken, veelvuldig dank gebracht worde voor ons” (2 Korintiërs 1:8-11).

Paulus uitte zijn grote bezorgdheid voor degenen die onder zijn dienst bekeerd waren. “Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap, wegens uw deelhebben aan de prediking van het evangelie, van de eerste dag af tot nu toe. Hiervan toch ben ik *ten volle overtuigd*, dat Hij, die in u een goed werk is begonnen, dit *ten einde*

Zij is niet blijde over ongerechtigheid, maar zij is blijde met de waarheid. Alles bedekt zij, alles gelooft zij, alles hoopt zij, alles verdraagt zij. De liefde vergaat nimmermeer . . .” (1 Korintiërs 13:4-8). Elk ander aspect van de vrucht van de Geest is enkel een specifieke uitdrukking van Gods liefde.

Is liefde voor hen die van ons houden voldoende om God te behagen?

“Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben, en uw vijand zult gij haten. Maar Ik zeg u: Hebt uw vijanden lief en bidt voor wie u vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader, die in de hemelen is . . .” (Matteüs 5:43-45).

Door te verklaren dat wij niet alleen van onze vrienden en familie moeten houden maar ook van hen die zelf niet van ons houden, beklemtoont Jezus opnieuw de behoefte aan de extra hulp van Gods Geest. Wij neigen van nature hen te minachten die ons minachten. Maar die benadering is eenvoudigweg kwaad met kwaad vergelden. In plaats daarvan geldt “laat u niet overwinnen door het kwade, maar overwin het kwade door het goede” (Romeinen 12:21).

toe zal voortzetten, tot de dag van Christus Jezus” (Filippenzen 1:3-6). Het is belangrijk ons vertrouwen in en op God levend en actief te houden. Soms moeten we vasten combineren met onze gebeden om het vuur in ons aan te wakkeren en om onze toewijding aan Hem te vernieuwen. Koning David schreef dat hij zich verootmoedigde “met vasten, en mijn gebed keerde in mijn boezem weder” (Psalmen 35:13). Vasten is het zich onthouden van voedsel en drinken voor een korte periode als een middel om onszelf opnieuw te realiseren dat we van onszelf niets zijn. Vasten helpt ons om ons te realiseren hoe breekbaar we zijn en hoezeer we afhankelijk zijn van dingen die buiten onze macht liggenfl dingen die we vaak voor vanzelfsprekend aannemen, zoals eten en drinken. De Bijbel laat zien dat mannen van groot geloof zoals Mozes, Elia, Daniël, Paulus en Jezus Zelf vastten om dichter tot God te komen (Exodus 34:28; 1 Koningen 19:8; Daniël 9:3; 10:2-3; 2 Korintiërs 11:27; Matteüs 4:2).

Iemand vroeg Jezus het volgende, “Waarom vasten de discipelen van Johannes en de discipelen van de Farizeeën wel, maar uw discipelen niet? En Jezus zeide tot hen: Kunnen brulloftsgasten dan vasten, terwijl de bruidegom bij hen is? Zolang zij de bruidegom bij zich hebben, kunnen zij niet vasten. *Er zullen echter dagen komen, dat de bruidegom van hen weggenomen is en dan zullen zij vasten, te dien dage*” (Marcus 2:18-20).

Jezus wist dat Zijn ware discipelen wanneer Hij niet langer bij hen zou zijn, het nodig zouden hebben om op bepaalde tijden te vasten om het vuur om Hem te dienen in hen opnieuw aan te wakkeren. Zij zouden de gave van de Heilige Geest in hen aan moeten wakkeren.

Jezus legde ook de juiste houding waarin we zouden moeten vasten uit: “En wanneer gij vast, toont dan niet, zoals de huichelaars, een somber gelaat; want zij maken hun aangezicht ontoonbaar, om zich aan de mensen te vertonen, wanneer zij vasten. Voorwaar, Ik zeg u, zij hebben hun loon reeds. Maar gij, zalf uw hoofd, als gij vast, en was uw gelaat, om u niet bij uw vasten aan de mensen te vertonen, maar aan uw Vader, die in het verborgene is; en uw Vader, die in het verborgene ziet, zal het u vergelden.” (Matteüs 6:16-18).

Jakobus zegt ons, “Nadert tot God, en Hij zal tot u naderen” (Jakobus 4:8). Door constant gebed en het op bepaalde tijden vasten kunnen we dit doen. We kunnen het tot een gewoonte maken om de Geest van God in ons aan te wakkeren.

De Bijbel onderwijst dat liefde een eigenschap is die wij altijd verschuldigd zijn: “Zijt niemand iets schuldig *dan elkan- der lief te hebben*; want wie de ander liefheeft, heeft de wet ver- vuld. Want de geboden: gij zult niet echtbreken, gij zult niet doodslaan, gij zult niet stelen, gij zult niet begeren en welk ander gebod er ook zij, worden samengevat in dit woord: gij zult uw naaste liefhebben als uzelf” (Romeinen 13:8-9). Liefde is de basis van al Gods Geboden (Matteüs 22:35-40). (For a detailed explanation of how God’s law is a law of love request our free booklet *The Ten Commandments*.)

Op welke manier moeten wij de geestelijke vrucht van vreugde uitdrukken?

“Maar verheugen zullen zich allen die bij U schuilen, altoos zullen zij jubelen, daar Gij hen beschermt, en in U zullen juichen wie uw naam liefhebben. Want Gij zegent de rechtvaardige, o Here, Gij omgeeft hem met welbeha- gen als met een schild” (Psalmen 5:11-12).

“Want wie is onze hoop of blijdschap of erekrans voor onze Here Jezus bij zijn komst, wie anders dan gij? Ja, gij zijt onze eer en blijdschap” (1 Tessalonicenzen 2:19-20).

“Ik dank mijn God, zo dikwijls ik uwer gedenk; immers, in al mijn gebeden bid ik telkens voor u allen met blijdschap” (Filippenzen 1:3-4).

Wij kunnen ons vooral verheugen in het feit dat God er altijd voor ons is om ons individueel te helpen—net zoals Hij onze broeders, die over de hele wereld verspreid zijn, te hulp zal komen.

Petrus moedigt ons aan ons te verheugen in het feit dat wij God kunnen eren door een goed voorbeeld te geven door Hem te dienen, zelfs al worden wij mishandeld. “Geliefden, laat de vuurgloed, die tot beproeving dient, u niet bevreemden, alsof u iets vreemds overkwame. Integendeel, verblijdt u naarmate gij deel hebt aan het lijden van Christus, opdat gij u ook met vreugde zult mogen verblijden bij de openbaring zijner heerlijk- heid” (1 Petrus 4:12-13).

Is het streven naar vrede met anderen een belangrijke vrucht van Gods Geest?

“Zalig zijn de vreedzamen; want zij zullen Gods kinderen genaamd worden” (Matteüs 5:9).

“En hoe zullen zij prediken, indien zij niet gezonden wor- den? Gelijk geschreven is: Hoe liefelijk zijn de voeten van hen, die een goede boodschap brengen” (Romeinen 10:15).

“Maar de wijsheid, die van boven is, die is ten eerste zui- ver, daarna vreedzaam, bescheiden, gezeggelijk, vol van barmhartigheid en van goede vruchten, niet partijdig oor- delende, en ongeveinsd. En de vrucht der rechtvaardigheid wordt in vrede gezaaid voor degenen, die vrede maken” (Jakobus 3:17-18).

Waarom is geduld een vrucht van de Geest?

“Wij verwachten echter naar zijn belofte nieuwe hemelen en een nieuwe aarde, waar gerechtigheid woont. Daarom, geliefden, beijvert u in deze verwachting, onbevlekt en onberispelijk te blijken voor Hem in vrede, en houdt de lankmoedigheid van onze Here voor zaligheid, zoals ook

onze geliefde broeder Paulus naar de hem gegeven wijs- heid u geschreven heeft” (2 Petrus 3:13-15).

God heeft niet geopenbaard wanneer het einde van dit tijd- perk en de terugkeer van Jezus precies zal zijn (Handelingen 1:6-7). Maar Gods Woord adviseert ons: “Hebt dus geduld, broeders, tot de komst des Heren! Zie, de landman wacht op de kostelijke vrucht des lands en heeft geduld, totdat de vroege en late regen erop gevallen is. *Oefent ook gij geduld*, sterkt uw har- ten . . .” (Jakobus 5:7-8).

God heeft een heel goede reden om geduld met ons te heb- ben. “De Here talmt niet met de belofte, al zijn er, die aan tal- men denken. maar Hij is lankmoedig jegens u, *daar Hij niet wil, dat sommigen verloren gaan, doch dat allen tot bekering komen*” (2 Petrus 3:9). In Zijn meesterlijk plan van behoud geeft God de mogelijkheid aan iedereen die ooit heeft geleefd om Zijn Woord te begrijpen en zich te bekeren.

Daarom wil Hij dat wij *geduldig* op Hem *wachten* zodat Hij op Zijn eigen tijd kan ingrijpen en handelen. “o wordt gij met alle kracht bekrachtigd naar de macht zijner heerlijkheid *tot alle volharding en geduld*, en dankt gij met blijdschap de Vader, die u toebereid heeft voor het erfdeel der heiligen in het licht” (Colossenzen 1:11-12).

Wat betreft onze relaties met elkaar worden wij ook ver- maand: “met alle nederigheid en zachtmoedigheid, *met lank- moedigheid, en elkan- der in liefde te verdragen*, en u te beijve- ren de eenheid des Geestes te bewaren door de band des vrede- des” (Efeziërs 4:2-3).

Jakobus drukt dezelfde gedachte uit: “Houdt het voor enkel vreugde, mijn broeders, wanneer gij in velerlei verzoeken valt, want gij weet, dat de beproefdheid van uw geloof volhar- ding uitwerkt” (Jakobus 1:2-3).

Zou vriendelijkheid deel van ons karakter moeten uitma- ken?

“Weest in broederliefde elkan- der genegen, in eerbetoen elkan- der ten voorbeeld” (Romeinen 12:10).

“ . . . Maar Gij zijt een God van vergeving, genadig en barmhartig, lankmoedig en groot van goedertierenheid . . .” (Nehemia 9:17; vergelijk Joël 2:13).

“Maar weest jegens elkan- der vriendelijk, barmhartig, elkan- der vergevend, zoals God in Christus u vergeving geschonken heeft” (Efeziërs 4:32).

Is goedheid een andere goddelijke trek die wij zouden moe- ten nastreven?

“ . . . De aarde is vol van de goedertierenheid des HEER- EN” (Psalmen 33:5).

“Dat zij de Here loven om zijn goedertierenheid en om zijn wonderen aan de mensenkinderen” (Psalmen 107:8).

“Hoe groot is het goed dat Gij hebt weggelegd voor wie U vrez en . . .” (Psalmen 31:19).

“Maar schraagt om deze reden met betoon van alle ijver door uw geloof de deugd . . .” (2 Petrus 1:5).

Waarom zijn geloof en trouw essentiële vruchten van Gods Geest?

“Wie in zeer weinig getrouw is, is ook in veel getrouw. En

wie in zeer weinig onrechtvaardig is, is ook in veel onrechtvaardig. Indien gij dus niet getrouw geweest zijt ten aanzien van de onrechtvaardige Mammon, wie zal u dan het ware goed toevertrouwen? En indien gij niet getrouw geweest zijt ten aanzien van het goed van een ander, wie zal u het onze geven?” (Lucas 16:10-12).

“En hij zeide tot hem: Voortreffelijk, goede slaaf; omdat gij in het minste getrouw geweest zijt, heb gezag over tien steden” (Lucas 19:17).

Wanneer Jezus na zijn wederkomst Zijn Koninkrijk zal oprichten, openbaart de heilige Schrift ons dat dan? “De geroepen en uitverkorenen en gelovigen die met Hem zijn” (Openbaring 17:14). Om deel te hebben met Christus aan Zijn toekomstig Koninkrijk moeten we God vragen ons door de kracht van Zijn Geest te versterken zodat we getrouw onze verplichting om rechtvaardig jegens God en onze naasten te zijn te kunnen uitvoeren.

Een ander belangrijk aspect van trouw zijn is simpelweg geloof in God hebben—wat *vertrouwen* op en in Hem impliceert. “Maar zonder geloof is het onmogelijk (Hem) welgevalig te zijn. Want wie tot God komt, moet geloven, dat Hij bestaat en een beloner is voor wie Hem ernstig zoeken” (Hebreeën 11:6). En ook: “Want door genade zijt gij behouden, door het geloof, en dat niet uit uzelf: het is een gave van God” (Efeziërs 2:8). (Om een beter begrip te krijgen van de betekenis van geloof zoals de Bijbel het uitlegt, kunt u ons gratis boekje aanvragen *You Can Have Living Faith*.)

Is zachtmoedigheid een vrucht van de Geest?

“Neemt mijn juk op u en leert van Mij, want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart . . .” (Matteüs 11:29).

“En een dienstknecht des Heren moet niet twisten, maar vriendelijk zijn jegens allen . . .” (2 Timoteüs 2:24).

Jezus en Paulus benadrukten beiden dat we in de juiste geest handelen als we anderen benaderen in een vriendelijke, attente houding zoals Paulus de Tessalonicenzen aanmaande: “maar wij gedroegen ons in uw midden vriendelijk, zoals een moeder haar eigen kinderen koestert. Zo waren wij, in onze grote genegenheid voor u, bereid u niet alleen het evangelie Gods, maar ook ons eigen leven mede te delen, daarom, dat gij ons lief geworden waart” (1 Tessalonicenzen 2:7-8). God wil niet dat we onze medemensen hardvochtig, ruw behandelen. Dat is niet Zijn karakter. Gods natuur is om barmhartig, vriendelijk en zachtmoedig te zijn.

Petrus moedigt vrouwen aan om zich niet in kleding te profileren, in uiterlijk vertoon, maar om zich te ontwikkelen “de verborgen mens uws harten, met de onvergankelijke (tooi) van een zachtmoedige en stille geest, die kostbaar is in het oog van God” (1 Petrus 3:4). Jacobus vertelt ons dat “de wijsheid van boven is vooreerst rein, vervolgens vreedzaam, vriendelijk, gezeggelijk, vol van ontferming en goede vruchten, onpartijdig en ongeveinsd” (Jakobus 3:17). We moeten leren om naar anderen toe oprechte liefde op een rustige en vriendelijke wijze uit te drukken.

Hoe belangrijk is zelfbeheersing als een vrucht van Gods Geest?

“En na enige dagen kwam Felix daar met Drusilla, zijn

vrouw, die een Jodin was, en hij liet Paulus roepen en hoorde hem over het geloof in Christus Jezus. Maar toen hij sprak over rechtvaardigheid en ingetogenheid en het toekomstig oordeel, werd Felix bevreesd en antwoordde: ‘Ga voor heden heen; wanneer ik nog eens gelegenheid heb, zal ik u wel weder ontbieden’” (Handelingen 24:24-25).

Paulus vermeldt *zelfbeheersing*, de laatste in de lijst van zaken die hij de “vrucht van de Geest” in Galaten 5:22-23, als een van de drie meest in in het oog springende uitingen van zijn “geloof in Christus” zoals hij dat uitlegt aan de Romeinse gouverneur van Judea. Hij plaatst het in belangrijkheid op een lijn met *gerechtigheid* en *het toekomstige oordeel*. Waarom is deze karakter eigenschap zo belangrijk?

Een reden temeer waarom we de hulp van de Heilige Geest nodig hebben om ons te helpen onze menselijke natuur *te controleren*. Gods Geest geeft ons de kracht om zelfbeheersing te beoefenen, om te leven bij de leringen van de Heilige Schrift en om ons denken en ons perspectief te veranderen.

Waarom hebben meer nodig dan kennis alleen om onze menselijke natuur te controleren en te bedwingen?

“Want wat de wet niet vermocht, omdat zij zwak was door het vlees—God heeft, door zijn eigen Zoon te zenden in een vlees, aan dat der zonde gelijk, en wel om de zonde, de zonde veroordeeld in het vlees, opdat de eis der wet vervuld zou worden in ons, die niet naar het vlees wandelen, doch naar de Geest” (Romeinen 8:3-4).

“Wij weten immers, dat de wet geestelijk is; ik echter ben vlees, verkocht onder de zonde. Want wat ik uitwerk, weet ik niet; want ik doe niet wat ik wens, maar waar ik een afkeer van heb, dat doe ik. Indien ik nu wat ik niet wens, toch doe, stem ik toe, dat de wet goed is. Doch dan bewerk ik het niet meer, maar de zonde, die in mij woont” (Romeinen 7:14-17).

Paulus vertelt ons dat het hebben van begrip van wat zonde is, dat alleen door Gods wet bepaald wordt, niet genoeg is om de trekkracht en de misleiding van onze menselijke geest te weerstaan. Eenvoudigweg Gods wet kennen lost ons probleem niet op. Gods wet geeft ons inzicht “want wet doet zonde kennen” (Romeinen 3:20). Zulk inzicht is essentieel voor onze geestelijke groei. En Paulus bevestigt—in tegenstelling tot wat hem in het algemeen toegeschreven wordt—dat we de “eis der wet” in de praktijk moeten brengen (Romeinen 8:4).

Maar dat is niet het belangrijkste punt in deze verzen. Het is meer vanwege de zwakheid van ons vlees dat Paulus beklemtoont dat we geen ware gerechtigheid uit onszelf kunnen verkrijgen, door onze eigen inspanningen. Alleen door onze zondige natuur in Gods goddelijke natuur te veranderen kunnen we zonde overwinnen. We hebben onze Verlosser—Jezus de Messias en onze Redder—nodig, die in ons leeft (Galaten 2:20) om ons van onszelf te verlossen en ons rechtvaardig te maken. Alleen op deze manier kunnen we de vruchten van de Geest in overvloed voort brengen.

De vruchten van de Geest reflecteren de goedheid, getrouwheid en zelfbeheersing van Gods natuur. Als Zijn Geest in ons is zullen deze trekken ook fundamentele karakteristieken van onze natuur worden—dat wil zeggen, zo lang als wij “in Christus” blijven en doorgaan met God met ons gehele hart te dienen.

Hoe vat Petrus deze onontbeerlijke geestelijke zaken samen?

“... Span daarom al uw krachten in om uw geloof te verrijken met deugdzaamheid, uw deugdzaamheid met kennis, uw kennis met zelfbeheersing, uw zelfbeheersing met volharding, uw volharding met vroomheid, uw vroomheid met liefde voor uw broeders en zusters, en uw liefde voor uw broeders en zusters met liefde voor allen. Als u deze eigenschappen in overvloed bezit, is uw kennis van onze Heer Jezus Christus niet nutteloos maar vruchtbaar. Wie ze niet bezit is kortzichtig, ja blind, en vergeet dat hij van zijn vroegere zonden gereinigd is. Span u daarom des te meer in om uw roeping en uitverkiezing waar te maken, broeders en zusters. Als u dit alles doet, komt u nooit ten val en zal u onbelemmerd toegang worden verleend tot het eeuwige koninkrijk van onze Heer en redder Jezus Christus” (2 Petrus 1:5-11, NBV).

Hier benadrukt Petrus hoe belangrijk onze geestelijke groei is in het onderhouden van een gehoorzame relatie met Christus nu en in ons te beërven eeuwig leven in de toekomst.

ONZE ULTIEME VERANDERING

Als wij Gods Geest in ons hebben, hoe is dan onze toekomst wanneer Jezus terugkeert?

“Want wij zijn burgers van een rijk in de hemelen, waaruit wij ook de Here Jezus Christus als verlosser verwachten, die ons vernederd lichaam veranderen zal, zodat het aan zijn verheerlijkt lichaam gelijkvormig wordt, naar de kracht, waarmede Hij ook alle dingen Zich kan onderwerpen.” (Filippenzen. 3:20-21).

Lees Paulus' beschrijving in 1 Korintiërs 15:50-54 van onze ultieme verandering van onze “eenvoudige” fysieke, sterfelijke lichamen in glorieuze onsterfelijke geestelijke lichamen. De apostel Paulus vat de transformatie die God volbrengt in Zijn heiligen samen met de volgende woorden: “Zijn goddelijke kracht immers heeft ons met alles, wat tot leven en godsvrucht strekt, begiftigd door de kennis van Hem, die ons geroepen heeft door zijn heerlijkheid en macht; door deze zijn wij met kostbare en zeer grote beloften begiftigd, opdat gij daardoor deel zoudt hebben aan de goddelijke natuur, ontkomen aan het verderf, dat door de begeerte in de wereld heerst” (2 Petrus 1:3-4).

HOE NU VERDER?

In Les 10 zullen we zien hoe degenen die de Heilige Geest ontvangen leden zijn van het Lichaam van Christus, de Kerk. We zullen schriftgedeelten bestuderen die de bijbelse Kerk van God beschrijven en het doel en de missie van de Kerk onderzoeken.

Ondertussen raden we u aan om de volgende gratis uitgaven te lezen om een beter begrip te krijgen van hetgeen in deze les is behandeld:

- *You Can Have Living Faith.*
- *The Ten Commandments.*
- *Wat is uw bestemming?*
- *De weg naar eeuwig leven.*
- *Het evangelie van het Koninkrijk.*
- *Transforming Your Life: The Process of Conversion.*

Punten ter overweging

Deze vragen zijn bedoeld als studiehulp. Wij raden u aan om de tijd te nemen de antwoorden op deze vragen uit te schrijven en deze te vergelijken met de aangereikte verzen. Neem a.u.b. schriftelijk contact met ons op met eventueel commentaar of suggesties en met vragen over deze les of de rest van de cursus.

- Is de profetie in de Bijbel alleen maar slecht nieuws? (Matteüs 24:8; Romeinen 8:18-23).
- Hoe communiceert God met de mensheid op voorhand betreffende Zijn wil over hetgeen gaat gebeuren? (Amos 3:7; Hebreëen 1:1-2).
- Kan God gebeurtenissen aansturen van voorspellingen die Hij doet? (Jesaja 46:9-11).
- In de profetie op de Olijfberg gaf Jezus zowel een waarschuwing als een voorspelling van bepaalde ontwikkelingen die zouden beginnen in de eerste periode van de Gemeente en zich zouden voortzetten tot aan Zijn wederkomst. Wat zijn die ontwikkelingen? (Matteüs 24:3-5, 11, 24).
- Jezus profeteerde over drie andere karakteristieke eigenschappen die sterk zullen overheersen in onze wereld tegen het einde der tijden. Welke zijn dit? (Matteüs 24:6-8).
- Wat zei Jezus dat het eindresultaat zou zijn van de mensheid als God niet zou ingrijpen in hun dagelijkse bezigheden? (Matteüs 24:21-22).
- Wat vermaand Gods Woord ons te doen als voorbereiding op deze toekomstige tijd? (1 Tessalonicenzen 5:4-11; Lucas 21:34-36; Marcus 13:33-37; Openbaring 3:3).
- Waartoe is Jezus geboren en waarom komt Hij terug? (Johannes 18:37; Lucas 1:30-33; Daniël 7:13-14).
- Veel problemen kunnen worden herleid naar de invloed van Satan (1 Johannes 5:19; Openbaring 12:9). Zal Satan meer actief zijn vlak voor de terugkomst van Christus? (Openbaring 12:12-13, 17).
- Met welke kennis zal de aarde gevuld zijn als Gods regering de invloed van de duivel vervangt? (Jesaja 2:3, 11:9).

© 2001 United Church of God Holland, Alle rechten voorbehouden.

Zover niet anders aangegeven zijn de in deze publicatie aangehaalde bijbelverzen afkomstig uit de NBG. *Auteurs:* John Ross Schroeder bijdragende schrijvers: Jerold Aust, Gerhard Marx. *Redactie:* Scott Ashley, John Bald, Peter Eddington, Roger Foster, Jim Franks, Bruce Gore, Roy Holladay, Paul Kieffer, Graemme Marshall, Darris McNeely, Burk McNair, David Register, Marcos Rosales, Richard Thompson, David Treybig, Leon Walker, Donald Ward, Robin Webber, Lyle Welty, Dean Wilson. *Vertaling:* Germ Ensing, Martin Arendsen. *Ontwerp:* Shaun Venish.

United Church of God Holland
The Good News

Postbus 93, 2800 AB Gouda, Nederland.
Telefoon/fax 084-8704080

E-mail: info@ucg-holland.nl

Website: www.ucg-holland.nl

Bankrekening: 53.83.60.747

Girorekening: 3276780

Duitsland: Vereinte Kirche Gottes/Gute Nachrichten, Postfach 30 15 09, D-53195 Bonn, Germany

Tel.: 0228-9454636 Fax: 0228-9454637

Italië: La Buona Notizia, Chiesa di Dio Unita

Casella Postale 187, 24100 Bergamo, Italy

Tel.: 0039-035583474 Fax: 0039-

035582140

Website: www.labuonotizia.org

E-mail: redazione@labuonotizia.org

Zuid Afrika: United Church of God, Southern Africa, P. O. Box 2209, Beacon Bay, East London 5205

Tel./ fax: 043 748-1694

Website: www.ucgrsa.org

E-mail: rsa@ucg.org

Spanstalige gebieden: Iglesia de Dios Unida

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-

1027, U.S.A.

Tel.: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Deze uitgave is gratis en is mogelijk geworden door de vrijwillige bijdragen van leden van UCG Holland en sympathisanten die dit werk steunen. Giften zijn altijd welkom en worden dankbaar geaccepteerd. Giften in Nederland gegeven aan UCG Holland zijn aftrekbaar voor de belasting.

Overige postadressen:

United States: United Church of God

P.O. Box 541027, Cincinnati, OH 45254-1027

Tel: (513) 576-9796 Fax: (513) 576-9795

Websites: www.ucg.org

E-mail: info@ucg.org